

Publicerad 2018-01-07 04:07 av 87383 Karlsson

gammalt i nytt fodral

[tolv sätt att samla sig på]

[att försöka skriva en dikt]

försök förklara dessa
åkrar

fåglarnas sång

morgondaggen

fuktbilden

vägrenens sly innan solen

låt morgonljuset dansa
över rågen innan traktorn
och stråkarna ut genom luften
så att betraktaren
vill börja gråta

det är svårt nog
att från ett köksfönster
måla musik över detta landskap
men att därtill
försöka spela fram en dikt
närmar sig vansinne

[att ångra ord]

ångra
att du bär dina ord så oförsiktigt
när du precis har
tappat dem över någon
och står där mittemot
med smaken kvar

på tungan
oåterkalleligt

[att bli full på semestern]

den uppenbarar sig plötsligt
som en gränslös längtan

strimman av ljus rymmer en bottenlös åtrå
precis innan solen kryper över kanten

och du blickar in i dig själv; eller försöker blicka in i
något som liknar dig själv; eller försöker likna
dig själv; en blick; och du fortsätter in;

aldrig har solen varit så nära
och aldrig kommer du att ha
 varit så nära den
igen

i mörkret efteråt dricker du retsina
medan du försöker bestämma dig -

dikten kan handla om
ett övergivet fårkadaver
nedanför träden i en apelsinlund
eller
ett rivet öga på en svulten katt

slutligen kommer den ändå
att formges och presentera sig som
en hemlös hund strövande längs
turisternas sandstränder

[att se sig själv]

du märker inte
hur bräckligt
något kan vara
förrän du håller
en förstfödda dikt
som ömtåligt glas
i dina händer

du lever ett
aningslöst liv
tills dikten plötsligt ligger framför dig
och låter dig veta
att något bortom detta

[att vara ofödd]

musiken ännu omhuldad
av livmodern; ofödd

landskapet utanför
ännu avlägsna ljud
de närmsta ljuden
är mammas

när du sedan föds
ska du skrika
tills allt blir
elektrisk

[att bära sina minnen]

det väsentliga lägger sig i kroppen
oavsett vad som låter sig
minnas efteråt -

dina armar och ben bär fram sin egen
historia - längst in i dina
muskelfästen och längst ut
i dina fingertoppar spelar livet sig självt
och du är musiken

[att överleva]

mitt i allt elände står en tall kvar; låter sin skugga vila
över döda kroppar / mitt i allt elände står en tall kvar;
drömmer om en fågel som en dag ska landa i dess
grenverk / drömmer om en fågel som en dag ska sjunga
vackra bitar till tröst

[att vänta barn]

Låt barnet.

Bär fram ett namn
bygg ett hem
med utsikt

Fyll rummen
med tid.

Låt skogen.

Bär fram en tillflykt
fyll grenverken
med sång

Låt livet.

Kom med ögon
fyllda av
moln.

[att passera i ett tåg]

även här vilar mörka tragedier

ljusa mirakel och

gravar

även här växer familjer upp
slår rot på gårdar; ramar in
av stenmurar

i jorden har människor
odlat korn och gudsfruktan
byggt skuggsidor
och hemvägar

även här finns det berättelser
i granen; längs bergssidorna

du ser dem inte -
människorna

som burit fram
dessa platser

men känner dem
som dig själv;

betraktare

[att ha varit barn]

fötterna växte ut
i gräset på
baksidan

upptäckte kantstenarna

visste var brännässlorna

visste att häggen

barfota
lärde jag mig flyga

armarna växte ut
i trädet mot anderssons
garage

när vi gick från gården
blev stigarna våra -

vi hittade skogar
och bar dem under våra fötter

de hette allt möjligt
och de ledde oss överallt

sedan blev vi inte äldre -
det leker fortfarande barn
vid bäcken i skogen och
det är fortfarande vi
som är de barnen

Texten är utskriven från [Poeter.se](https://poeter.se)

Författaren 87383 Karlsson med [Poeter.se](https://poeter.se) id #87383 innehar upphovsrätten